

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
11. juli 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-18/15	Brisal Sagen vedrører: 1) Er artikel 56 TEUF til hinder for en national skattelovgivning, hvorved bestemmes, at finansielle institutioner, der ikke er hjemmehørende i Portugal, er skattepligtige for de renteindtægter, som er oppebåret på dette territorium, ved indeholdelse af en endelig kildeskat med en fast sats på 20 % (eller en lavere sats, såfremt der foreligger en dobbeltbeskatningsoverenskomst), der finder anvendelse på bruttoindtægterne – uden at der kan foretages fradrag for erhvervsudgifter, der er direkte forbundet med den udøvede finansielle virksomhed – hvorimod de af hjemmehørende finansielle institutioner indtjente renter medregnes i den samlede skattepligtige indkomst, hvorved der ved fastsættelsen af fortjenesten med henblik på selskabsbeskatningen foretages fradrag af de udgifter, der er forbundet med den udøvede virksomhed, således at der på nettorenteindtægterne anvendes den almindelige rentesats på 25 %? 2) Gælder dette forbud også, når det fastslås, at de hjemmehørende finansielle institutioners beskatningsgrundlag – efter fradrag for de finansieringsomkostninger, der er forbundet med renteindtægter, eller de udgifter, som har en direkte økonomisk forbindelse med disse indtægter – er eller kan være pålagt en højere skat end den kildeskat, som er indeholdt i de ikke-hjemmehørende institutioners bruttoomsætning? 3) Kan de omkostninger til finansiering, der er forbundet med den ydede	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet	Dom	13.07.16

	långivning, eller de udgifter, som har en direkte økonomisk forbindelse med de oppebårne renteindtægter, påvises ved anvendelse af de oplysninger, der leveres af EURIBOR («Euro Interbank Offered Rate») eller LIBOR («London Interbank Offered Rate») – enheder for de gennemsnitlige renter, der benyttes ved finansiering mellem bankerne, og som bankerne benytter ved udøvelsen af deres virksomhed?			
C-249/15	<p>Wind 1014 et Daell</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er det i overensstemmelse med EU-retten, herunder TEUF artikel 56, at et køretøj, som er omfattet af en leasingaftale mellem et leasingselskab hjemhørende i en medlemsstat og en leasingtager bosat eller hjemhørende i en anden medlemsstat, som udgangspunkt (jf. nedenfor under spørgsmål 2) ikke kan tages i brug på den sidstnævnte medlemsstats vejnet, mens myndighederne behandler en ansøgning om tilladelse til betaling af forholdsmæssig registreringsafgift af køretøjet for den periode, som køretøjet ønskes benyttet i medlemsstaten? 2. Er det foreneligt med EU-retten, herunder TEUF artikel 56, at en national foranstaltning som forudsætning for indregistrering/forholdsmæssig afgiftsberigtigelse af et køretøj til kun midlertidig og ikke varig anvendelse kræver forhåndsgodkendelse eller indebærer, at (i) myndighederne som forudsætning for øjeblikkelig ibrugtagning kræver hele den danske registreringsafgift betalt, og at forskellen mellem den fulde afgift og den beregnede forholdsmæssige afgift tilbagebetales med renter, såfremt tilladelsen efterfølgende meddeles, og/eller at (ii) myndighederne som forudsætning for øjeblikkelig ibrugtagning kræver hele registreringsafgiften betalt, og denne ikke reguleres, og det overskydende ikke tilbagebetales, når den midlertidige anvendelse ophører, såfremt tilladelsen ikke meddeles?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Skatteministeriet	Mundtlig forhandling	14.07.16
Forenede sager C-203/15 og C-698/15	<p>Tele2 Sverige m.fl.</p> <p>1. Er en generel forpligtelse til at lagre trafikdata, som omfatter alle personer, alle elektroniske kommunikationsmidler og alle trafikdata uden forskel, begrænsninger eller undtagelser med henblik på at bekæmpe strafbare lovovertrædelser (som beskrevet [nedenfor under punkt 1-6]) forenelig med artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, henset til chartrets artikel 7, 8 og 52, stk. 1?</p> <p>2. Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende, kan lagringen alligevel være tilladt, hvis a) de nationale myndigheders adgang til de lagrede data fastsættes som [beskrevet nedenfor under punkt 7-24], og b) sikkerhedskravene er reguleret som [beskrevet nedenfor under punkt 26-31], og c) alle relevante data lagres i seks måneder, regnet fra den dag, kommunikationen blev afsluttet, og herefter slettes som [beskrevet nedenfor under punkt 25]?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet Energi-, Forsynings-, og Klimaministeriet Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen Energistyrelsen	GA	19.07.16

	<p>Davis e.a.</p> <p>1. Fastsætter Domstolens dom i de forenede sager C-293/12 og C-594/12, Digital Rights Ireland og Seitlinger (ECLI:EU:C:2014:238) (herefter »dommen i sagen Digital Rights Ireland«) (herunder navnlig dommens præmis 60-62), ufravigelige EU-retlige krav, der finder anvendelse på en medlemsstats nationale ordning for adgang til data, der er lagret i overensstemmelse med national lovgivning, med henblik på at overholde artikel 7 og 8 i chartret [om grundlæggende rettigheder] (herefter »chartret«)?</p> <p>2. Udvider Domstolens dom i sagen Digital Rights Ireland anvendelsesområdet for chartrets artikel 7 og/eller 8 ud over anvendelsesområdet for artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (herefter »EMRK«), således som dette er fastslået i praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (herefter »ECHR«)?</p>			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
Forenede sager C-313/15 og C-530/15	<p>Eco-Emballages</p> <p>Omfatter begrebet emballage som defineret i artikel 3 i direktiv 94/62/EF, som ændret ved direktiv 2004/12/EF, kartonrør (ruller, rør og tromler), som der er spolet et fleksibelt materiale rundt om, såsom papir eller plastfolie, og som sælges til forbrugerne?</p> <p>Melitta France e.a.</p> <p>Omfatter begrebet emballage som defineret i artikel 3 i direktiv 94/62/EF, som ændret ved direktiv 2004/12/EF, »kartonrør« (ruller, rør og tromler), som der er spolet et fleksibelt materiale rundt om, såsom papir eller plastfolie, og som sælges til forbrugerne?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	GA	12.07.16
C-188/15	<p>Bouagnaoui et ADDH</p> <p>Skal bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at en rådgivende it-virksomheds kundes ønske om ikke længere at modtage denne virksomheds it-ydelser fra en medarbejder, en projektingeniør, der bærer et islamisk tørklæde, udgør et regulært og afgørende erhvervsmæssigt krav på grund af karakteren af bestemte erhvervsaktiviteter eller den sammenhæng, hvori sådanne aktiviteter udøves?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	12.07.16
C-187/15	<p>Pöpperl</p> <p>1. Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	13.07.16

	<p>person, der er ansat som tjenestemand i en medlemsstat, mister sin ret til at oppebære tjenestemandspension (Versorgungsbezüge) på grundlag af tjenestemandsforsikringen, fordi den pågældende efter eget ønske er udtrådt af tjenestemandsforsikringen med henblik på at påbegynde et nyt arbejde i en anden medlemsstat, når de nationale bestemmelser samtidig fastsætter, at denne person på grundlag af den bruttoløn, han har oppebåret i tjenestemandsforsikringen, skal forsikres med tilbagevirkende gyldighed i den lovbestemte pensionsforsikring, hvorved de deraf følgende pensionsrettigheder bliver lavere end den mistede ret til tjenestemandspension? 2. Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende for alle eller for visse tjenestemænd: Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at den pågældende tjenestemand tidligere ansættende myndighed – i mangel af andre nationale regler – enten skal betale tjenestemandspension til den pågældende, idet den tjenestetid, der er tilbagelagt i den tidligere pensionsgivende tjenestemandsstilling, lægges til grund med samtidig nedsættelse af pensionsrettighederne på grundlag af den lovbestemte pensionsforsikrings tilbagevirkende gyldighed, eller på anden vis skal give en økonomisk kompensation for tabet af tjenestemandspensionen, selv om der i henhold til national lovgivning kun må tilkendes de pensionsydelse, der er fastsat ifølge denne lovgivning?</p>			
Forenede sager C-154/15, C-307/15 og C-308/15	<p>Palacios Martínez m.fl.</p> <p>i) Er det foreneligt med princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, således som anerkendt i artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler, når de genoprettende virkninger, der er afledt af, at et urimeligt vilkår om en minimumsrentesats i en lånekontrakt er blevet erklæret ugyldigt, ikke tillægges tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for indgåelsen af kontrakten, men fra en senere dato? ii) Er kriteriet om, at god tro hos de berørte parter kan være grundlag for en begrænsning af den tilbagevirkende kraft, der afledes af et urimeligt vilkår, et selvstændigt begreb i EU-retten, der skal fortolkes ensartet i alle medlemsstaterne? iii) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, hvilke forudsætninger skal da være opfyldt, for at det kan fastslås, at der foreligger god tro hos de berørte parter? iv) Er det under alle omstændigheder i overensstemmelse med god tro hos de berørte parter, når den erhvervsdrivende ved udarbejdelsen af kontrakten forårsagede den manglende gennemsigtighed, der var afgørende for, at vilkåret var urimeligt? v) Er risikoen for alvorlige forstyrrelser som grundlag for begrænsningen af den tilbagevirkende kraft, der afledes af et urimeligt vilkår, et selvstændigt begreb i EU-retten, der skal fortolkes ensartet? vi) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, hvilke kriterier skal der da tages hensyn</p>	Justitsministeriet	GA	13.07.16

	til? vii) Skal risikoen for alvorlige forstyrrelser vurderes alene under hensyntagen til, at disse kan finde sted i forhold til den erhvervsdrivende, eller skal der også tages hensyn til det tab, som en forbruger lider ved en manglende fuld tilbagebetaling af de beløb, der er indbetalt i henhold til den nævnte minimumsrentesats?			
C-335/15	Ornano Er artikel 11, stk. 1, nr. 1), artikel 11, stk. 1, nr. 2), litra b), og artikel 11, stk. 1, nr. 3), i og sidste og næstsidste betragtning til Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 artikel 157 TEUF (tidl. artikel 141 EF), stk. 1, 2 og 4, artikel 158 TEUF (tidl. artikel 142 EF), hvori fastsættes, at »[m]edlemsstaterne bestræber sig på at opretholde det bestående ligeværd mellem deres ordninger vedrørende betalt frihed«, artikel 2, stk. 2, litra c), og artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54, sammenholdt med hinanden, samt artikel 15 i og 23. og 24. betragtning til Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006, og endelig artikel 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder [...] til hinder for en national lovgivning, der i henhold til artikel 3, stk. 1, i legge 19 febbraio 1981, n. 27, som affattet inden den ændring, der blev indført ved artikel 1, stk. 325, i legge 30 dicembre 2004, n. 311, ikke tillader udbetaling af den heri fastsatte godtgørelse for perioder med obligatorisk barselsorlov før den 1. januar 2005?	Beskæftigelsesministeriet	Dom	14.07.16
C-290/15	D'Oultremont e.a. Indebærer artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, at en lovgivning i form af en anordning, som indeholder forskellige bestemmelser om opstilling af vindmøller, herunder vedrørende sikkerhed, kontrol, reetablering og sikkerhedsstillelse, samt regler for støj, som er fastlagt i forhold til planzoner, bestemmelser gældende for indrømmelse af administrative tilladelser, der giver bygherren ret til at opstille og drive anlæg, som ubetinget underkastes en miljøvurdering i henhold til national ret, skal kvalificeres som »en plan eller et program« i de nævnte bestemmelsers forstand?	Energistyrelsen Miljøstyrelsen	GA	14.07.16
C-196/15	Granarolo 1. Skal artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 fortolkes således, at erstatningssøgsmål for afbrydelse af handelsforbindelser vedrørende levering af varer, der har bestået i adskillige år uden rammekontrakt eller eneretsaftale, vedrører erstatning uden for kontrakt. 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, finder denne forordnings artikel 5, nr. 1), litra b), så anvendelse på fastlæggelsen af opfyldelsesstedet for den forpligtelse, der ligger til grund for det første spørgsmål.	Justitsministeriet	Dom	14.07.16

C-19/15	<p>Verband Sozialer Wettbewerb</p> <p>Den Europæiske Unions Domstol forelægges i henhold til artikel 267 TEUF følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 1, stk. 2, i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer: Skal artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 fortolkes således, at bestemmelserne i denne forordning også gælder for ernærings- og sundhedsrelaterede oplysninger, som gives i kommercielle meddelelser i forbindelse med reklame for fødevarer, der leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger, hvis den kommercielle meddelelse eller reklame udelukkende er henvendt til fagkredse?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	14.07.16
C-6/15	<p>TNS Dimarso</p> <p>1) Skal artikel 53, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter alene og sammenholdt med rækkevidden af de EU-retlige principper om lighed og gennemsigtighed i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter fortolkes således, at den ordregivende myndighed, såfremt kontrakten skal tildeles den bydende, der ud fra den ordregivende myndigheds synspunkt har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud, altid er forpligtet til på forhånd at fastsætte den bedømmelsesmetode eller de vægtningsregler, som uanset forudseelighed, brug i almindelighed eller rækkevidde, vil blive lagt til grund for bedømmelsen af tilbuddene i henhold til kriterierne eller underkriterierne for tildeling af kontrakten, og optage dem i udbudsbekendtgørelsen, 2) eller, såfremt der ikke gælder en sådan generel forpligtelse, findes der omstændigheder såsom blandt andet rækkevidden, manglen på forudseelighed eller ingen brug i almindelighed af disse vægtningsregler, hvorunder denne forpligtelse alligevel gælder?</p>	Udenrigsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	14.07.16
C-271/15 P	<p>Sea Handling mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 25. marts 2015 i sag T-456/13 ophæves. Europa-Kommissionens afgørelse Ares (2013)2028929 af 12. juni 2013 om afvisning af SEA Handlings begæring om aktindsigt i visse dokumenter vedrørende sag SA.21420 — Italia/SEA Handling annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	14.07.16
T-661/14	<p>Republikken Letland mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2014)4479 (1) af 9. juni 2014 annulleres, i det omfang den berører Republikken Letland og udelukker EU-finansiering af udgifter svarende til et</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	14.07.16

	beløb på 739 393,95 EUR, der er afholdt i regnskabsårene 2009-2012 af det i Letland godkendte betalingsorgan, i forbindelse med fastlæggelsen af kravene til krydsoverensstemmelse. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale Republikken Letlands omkostninger.			
Forenede sager C-458/14 og C-67/15	Promoimpresa Sagen vedrører: Er princippet om etableringsfrihed, princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om fri konkurrence som omhandlet i artikel 49 TEUF, 56 TEUF og 106 TEUF, samt det i disse artikler knæsatte rimelighedsprincip, til hinder for nationale bestemmelser, der som følge af flere på hinanden efterfølgende lovgivningsmæssige indgreb fastlægger en gentagen forlængelse af udløbsfristen for koncessioner til bestemte statslige maritime, sø og flodarealer af økonomisk betydning, således at koncessionernes løbetid ved lov forlænges i mindst 11 år, og der bevirker, at koncessionshaveren bevarer retten til en eksklusiv økonomisk udnyttelse af arealet, selv om gyldigheden af den til vedkommende tildelte koncession er udløbet, og potentielle erhvervsdrivende hermed fratages enhver mulighed for at opnå en tildeling af arealet ved offentlige udbudsprocedurer?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	14.07.16
C-406/14	Wrocław - Miasto na prawach powiatu Sagen vedrører: 1. Er det i lyset af artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter [udelades] tilladt, at en ordregivende myndighed i udbudsbetingelserne bestemmer, at den økonomiske aktør, der tildeles kontrakten, skal udføre mindst 25% af de af kontrakten omfattede arbejder med egne midler? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Bevirker anvendelsen af det i spørgsmål 1 beskrevne krav inden for rammerne af en procedure til indgåelse af en offentlig kontrakt en sådan tilsidesættelse af EU-retlige forskrifter, at der skal foretages en finansiel korrektion i henhold til artikel 98 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	14.07.16
C-341/15	Maschek 1) Er en national ordning som den omhandlede bestemmelse i § 41a, stk. 2, i lønregulativet for Wien af 1994, hvorefter en arbejdstager, hvis ansættelsesforhold på dennes egen anmodning ophører på et bestemt tidspunkt, som udgangspunkt ikke er berettiget til udbetaling af feriegodtgørelse i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 7 i direktiv 2003/88/EF, forenelig med artikel 7 i direktiv 2003/88? Såfremt dette spørgsmål besvares	Beskæftigelsesministeriet	Dom	20.07.16

	benægtende, spørges, om en national bestemmelse, hvorefter enhver arbejdstager, hvis tjenesteforhold ophører på dennes egen anmodning, skal gøre alt for at afholde optjent ferie inden tjenesteforholdets ophør, og hvorefter en ret til udbetaling af feriegodtgørelse i tilfælde af tjenesteforholdets ophør på arbejdstagerens anmodning kun opstår, såfremt arbejdstageren heller ikke havde været i stand til at afholde ferie i det omfang, der ligger til grund for anmodningen om udbetaling af feriegodtgørelse, hvis der var ansøgt om ferie fra den dag, hvor der blev indgivet anmodning om tjenesteforholdets ophør [er forenelig med artikel 7 i direktiv 2003/88?].			
T-66/14	Bredenkamp m.fl. mod Rådet og Kommissionen Påstande: Der træffes foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse for at formå Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union til at fremlægge samtlige dokumenter og beviser, som vedrørende sagsøgenes optagelse på listen måtte være i disse institutioners besiddelse. Rådet og/eller Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for ikke-økonomisk og økonomisk skade, som sagsøgerne har lidt som følge af den uretmæssige indførelse af EU-sanktioner over for sagsøgerne ved at optage (og siden hen opretholde frem til 2012) sagsøgenes navne i bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 ved henholdsvis Rådets fælles holdning 2009/68/FUSP, Kommissionens forordning (EF) nr. 77/2009, Rådets afgørelse 2010/92/FUSP, Kommissionens forordning (EU) nr. 173/2010 og Rådets afgørelse 2011/101/FUSP samt Kommissionens forordning (EU) nr. 174/2011. Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale renters rente på Euribor + 2% (eller en anden rentesats, der måtte blive fastsat) af det beløb, som disse skal betale til sagsøgerne fra datoen for dommen. Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	21.07.16
C-493/14	Dilly's Wellnesshotel Sagen vedrører: 1) Strider det mod EU-retten, såfremt en støtteordning er baseret på den særlige procedure i artikel 25 i forordning (EF) nr. 800/2008 (herefter »den generelle gruppefritagelsesforordning«) med henblik på at blive fritaget for anmeldelsespligten i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF, men ikke overholder forskellige forpligtelser i kapitel I i den generelle gruppefritagelsesforordning og desuden heller ikke indeholder en henvisning til den generelle gruppefritagelsesforordning? 2) Strider det mod EU-retten, såfremt en støtteordning er baseret på den procedure i artikel 25 i den generelle gruppefritagelsesforordning, der gælder for støtte til miljøbeskyttelse, men betingelserne i kapitel II – dvs. støtte til miljøbeskyttelsesforanstaltninger og energibesparende foranstaltninger i henhold til artikel 17, nr. 1), i den generelle gruppefritagelsesforordning	Udenrigsministeriet	Dom	21.07.16

	– ikke foreligger? 3) Er EU-retten til hinder for en national ordning, som ikke indeholder nogen tidsbegrænsning og heller ingen henvisning til den periode, der er anført i fritagelsesmeddelelsen, således at den begrænsning af godtgørelsen af energiafgifter til ti år, der kræves i artikel 25, stk. 3, i den generelle gruppefritagelsesforordning, kun fremgår af fritagelsesmeddelelsen?			
Forenede sager C-387/15 og C-388/15	Orleans e.a. m.fl. Den omhandlede GRUP omfatter byplanlægningsregler, hvori det bindende er foreskrevet, at udvikling af lokaliteter (nærmere bestemt områder til bedrifter i søhavne og bedrifter, der er tilknyttet vandet, til logistikparker, til sejlbare vandvejes infrastruktur og til trafik- og transportinfrastruktur), hvori der befinder sig naturværdier (areal med en naturlig habitattype eller levested for en art, som det særlige bevaringsområde er udpeget for), som bidrager til bevaringsmålsætningen for de omhandlede særlige bevaringsområder, først er mulig, når der er oprettet et varigt levested i naturkerneområder (udpeget i et Natura 2000 område), og den flamske regering har truffet en afgørelse efter forudgående udtalelse fra den flamske forvaltning for naturbevaring – som skal være en del af en ansøgning om en byplanmæssig tilladelse med henblik på gennemførelse af de fornævnte bestemmelser – hvorefter naturkerneområderne er varigt oprettet. Kan disse byplanlægningsregler med de heri forudsatte positive udviklinger tages i betragtning ved den i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, omhandlede bestemmelse af mulige væsentlige påvirkninger og/eller ved udarbejdelsen af en vurdering, eller kan disse byplanlægningsregler kun betragtes som »kompensationsforanstaltninger« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, for så vidt betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt?	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	21.07.15
C-282/15	Queisser Pharma 1. Skal artikel 34, 35 og 36 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der forbyder fremstilling, behandling eller markedsføring af et kosttilskud med aminosyrer (her: L-histidin), medmindre der på visse yderligere faktiske betingelser meddeles en tidsbegrænset dispensation hertil efter den nationale myndigheds skøn? 2. Følger det af opbygningen af artikel 14, 6, 7, 53 og 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	21.07.16

	<p>Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed, at nationale forbud mod enkelte fødevarer eller fødevarer ingredienser kun må udstedes på de deri nævnte betingelser, og er dette til hinder for en national lovgivning som beskrevet under 1.? 3. Skal artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som beskrevet under 1.?</p>			
C-258/15	<p>Salaberria Sorondo</p> <p>Er fastsættelsen af en øvre aldersgrænse på 35 år som betingelse for deltagelse i en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse som betjent ved politiet i den selvstyrende baskiske region forenelig med fortolkningen af artikel 2, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 200/78/EF af 27. november 2000?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	21.07.16
C-156/15	<p>Private Equity Insurance Group</p> <p>1) Skal bestemmelserne i artikel 4 i direktiv 2002/47/EF om realisering af finansiel sikkerhed, henset til første og fjerde betragtning til direktivet, fortolkes således, at disse bestemmelser alene finder anvendelse på konti, der anvendes ved afregning i forbindelse med værdipapirafviklingssystemer, eller således at de også finder anvendelse på enhver konto, der er åbnet i en bank, herunder en anfordringskonto, der ikke anvendes ved afregning af værdipapirtransaktioner?</p>	Finanstilsynet	GA	21.07.16
C-128/15	<p>Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Den anfægtede bestemmelse annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	21.07.16
C-127/15	<p>Verein für Konsumenteninformation</p> <p>Sagen vedrører: 1. Agerer et inkassobureau, som i forbindelse med erhvervmæssig inddrivelse af tilgodehavender på vegne af sin ordregiver tilbyder dennes debitorer at indgå afdragsordninger, i hvilken forbindelse der beregnes omkostninger i forbindelse med hans aktivitet, som i sidste ende skal betales af debitorerne, som »kreditformidler« som omhandlet i artikel 3, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF? 2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende: Er en aftale om en afdragsordning, der gennem et inkassobureau indgås mellem en debitor og dennes kreditor, en »gratis henstand« som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra j), i direktiv 2008/48/EF, hvis debitoren i denne aftale kun forpligter sig til at betale det ubetalte tilgodehavende samt de renter og omkostninger, som han ifølge loven i forvejen skulle have betalt for at</p>	Justitsministeriet	GA	21.07.16

	være i mora, altså også uden en sådan aftale?			
C-45/15 P	<p>Safa Nicu Sepahan Co. mod Rådet for Den Europæiske Union (appel)</p> <p>Påstande: 1. Den dom, som Retten afsagde den 25. november 2014 i sag T-384/11, ophæves delvist, for så vidt som Retten: herved undlod at fastslå den af Safa Nicu Sepahan Co. lidt økonomiske skade og tilkende erstatning herfor fastslog, at Safa Nicu Sepahan Co. havde lidt ikke-økonomisk skade, men kun tilkendte et vilkårligt lavt beløb på 50 000 EUR i erstatning for denne skade.</p>	Udenrigsministeriet	GA	21.07.16
C-660/13	<p>Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse K(2013) 6355 endelig af 3. oktober 2013 om undertegnelse af addendummet til aftalememorandummet om et finansielt bidrag fra Schweiz annulleres. Det fastslås, at virkningerne af afgørelsen opretholdes, indtil den er blevet erstattet. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	28.07.16
C-543/14	<p>Ordre des barreaux francophones et germanophones e.a.</p> <p>1. a) Er Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, hvorefter de ydelser, der leveres af advokater, er undergivet momspligtig, uden at der derved i lyset af retten til juridisk bistand og princippet om den processuelle ligestilling af sagens parter tages hensyn til, om en borger, der ikke er berettiget til retshjælp, er momspligtig eller ikke-momspligtig, forenelig med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 14 i den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, for så vidt som denne artikel tillægger enhver ret til en retfærdig rettergang, muligheden for at lade sig rådgive, forsvare og repræsentere og indebærer en ret til retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse? b) Er Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 af de samme grunde forenelig med artikel 9, stk. 4 og 5, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, undertegnet i Århus den 25. juni 1998, for så vidt som disse bestemmelser fastsætter en ret til domstolsadgang, der ikke må være uoverkommelig dyr, og som skal etableres i form af »passende støtteordninger til at fjerne eller reducere finansielle og andre barrierer for adgangen til klage og domstolsprøvelse«? c) Er de ydelser, som en advokat leverer inden for rammerne af en national retshjælpsordning, omfattet af de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF, og som har nær sammenhæng med velfærd og social sikring, eller er</p>	Justitsministeriet Skatteministeriet Miljøstyrelsen	Dom	28.07.16

	de fritaget i henhold til en anden bestemmelse i direktivet? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, er direktiv 2006/112/EF, når det fortolkes således, at det ikke er muligt at momsfritage de ydelser, som en advokat leverer til en borger, der er berettiget til retshjælp i henhold til en national retshjælpsordning, da foreneligt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 14 i den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder? Resten af de præjudicielle spørgsmål fremgår af den præjudicielle forelæggelseskendelse.			
C-469/14	Masterind Sagen vedrører: a) Skal bestemmelsen i kapitel V, punkt 1.4, i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97, EUT [2005 L 3, s. 1], hvorefter dyrene efter 14 timers transport skal have en hvileperiode på mindst 1 time, hvor de vandes og om nødvendigt fordres, inden de kan transporteres i endnu 14 timer, fortolkes således, at transportintervallerne også kan afbrydes af en hvileperiode, der varer mere end 1 time, eller flere hvileperioder, hvoraf én mindst varer 1 time? b) Er den enkelte medlemsstats betalingsorgan bundet af den af embedsdyrlægen på udgangsstedet foretagne påtegning i henhold til artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning (EU) nr. 817/2010 af 16. september 2010 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser efter Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kravene for ydelse af eksportrestitutioner i forbindelse med levende kvægs velfærd under transport, EUT L 245, s. 16, således at lovligheden af en nægtelse af at foretage påtegningen alene skal undersøges af den myndighed, som grænsedyrlægens handling kan tilregnes, eller udgør embedsdyrlægens påtegning blot en administrativ procedurehandling, som kun kan anfægtes samtidig med de retsmidler, der kan iværksættes til prøvelse af betalingsorganets realitetsafgørelse?	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet NaturErhvervsstyrelse n	Dom	28.07.16
C-457/15	Vattenfall Europe Generation 1. Indebærer optagelsen af kategorien »forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW« i bilag I til direktiv 2003/87/EF, at et anlæg til produktion af elektricitet bliver omfattet af emissionshandelspligten på tidspunktet for den første drivhusgasemission og dermed muligvis før tidspunktet for den første produktion af elektricitet i anlægget?	Energistyrelsen	Dom	28.07.16
C-379/15	Association France Nature Environnement Sagen vedrører: – Skal en national retsinstans, som fortolker EU-retten, under alle omstændigheder	Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	28.07.16

	forelægge Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse, for at denne kan vurdere, om de bestemmelser, der af den nationale ret er blevet anset for at være i strid med EU-retten, midlertidigt skal opretholdes? – I tilfælde af et bekræftende svar på dette første spørgsmål vil den afgørelse, Conseil d'État måtte træffe om at opretholde virkningerne indtil den 1. januar 2016 af de bestemmelser i artikel 1 i dekretet af 2. maj 2012 vedrørende vurdering af bestemte planer og dokumenter, der har en indvirkning på miljøet, som retten finder ulovlige, bl.a. være begrundet i et tvingende hensyn til miljøbeskyttelse?			
C-316/15	Hemming Når en person, der ansøger om tilladelse eller fornyelse af en tilladelse til at drive sexvirksomhed, skal betale et gebyr bestående af to dele, hvoraf den ene vedrører den administrative behandling af ansøgningen og ikke kan tilbagebetales, og den anden vedrører forvaltningen af tilladelsesordningen og kan tilbagebetales, hvis tilladelsen ikke udstedes: (1) betyder kravet om betaling af et gebyr, herunder den anden del, der kan tilbagebetales, som et EU-retligt spørgsmål og uden videre, da, at de indstævnte havde en udgift til deres ansøgninger, som var i strid med artikel 13, stk. 2, i direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, for så vidt som dette gebyr oversteg enhver omkostning, som Westminster City Council måtte have til behandling af ansøgningen? (2) afhænger en konklusion, om at et sådant krav skal anses for at indebære en udgift – eller i givet fald en udgift, der overstiger Westminster City Councils omkostninger til behandling af ansøgningen – af virkningen af yderligere (og i bekræftende fald hvilke) omstændigheder, f.eks.: a) beviser, der godtgør, at betalingen af den anden del, der kan tilbagebetales, påførte eller kunne påføre en ansøger visse udgifter eller tab, b) størrelsen af den anden del, der kan tilbagebetales, og det tidsrum, hvor den tilbageholdes, inden den tilbagebetales, eller c) enhver besparelse i Westminster City Councils omkostninger til behandling af ansøgninger (og dermed den del, som ikke kan tilbagebetales), som skyldes, at alle ansøgere skal forudbetale et gebyr bestående af begge dele?	Naturstyrelsen	GA	28.07.16
C-256/15	Nemec 1) Skal bestemmelsen i artikel 2, nr. 1), tredje afsnit, i direktiv 2000/35 fortolkes således, at en fysisk person – i en ordning, hvori der til vedkommende med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet udstedes en tilladelse, som angiver den aktivitet, der er genstand for tilladelsen – ikke anses for en virksomhed, og at der således ikke foreligger en handelstransaktion som omhandlet i den nævnte bestemmelse i direktivet, såfremt den retlige transaktion, som den forsinkede betaling er afledt af, vedrører en aktivitet, som ikke er omfattet af	Justitsministeriet	GA	28.07.16

	tilladelsen? Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende: 2) Skal bestemmelsen i artikel 2, nr. 1), tredje afsnit, i direktiv 2000/35 fortolkes således, at en fysisk person anses for en virksomhed, og at den retlige transaktion, som den forsinkede betaling er afledt af, således udgør en handelstransaktion som omhandlet i den nævnte bestemmelse, såfremt den konkrete retlige transaktion ikke henhører under vedkommendes registrerede aktivitet, men er udledt af en aktivitet, som i sin natur kan være en økonomisk aktivitet, og for hvilken en faktura er udstedt?3) Er reglen om, at anvendelsen af morarenter afbrydes, når beløbet af påløbne ubetalte renter svarer til hovedstolsbeløbet (reglen ne ultra alterum tantum), i strid med bestemmelserne i direktiv 2000/35?			
C-240/15	ISTAT e.a. Sagen vedrører: Er principperne om upartiskhed og uafhængighed, herunder på det økonomiske og organisatoriske plan, som skal gælde med hensyn til de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel [3] i direktiv 2002/21/EF, samt princippet om væsentlig egenfinansiering i henhold til artikel 12 i direktiv 2002/20/EF til hinder for nationale bestemmelser (som de i hovedsagen foreliggende), hvorefter disse myndigheder generelt er omfattet af bestemmelser om offentlige finanser, og i særdeleshed specifikke bestemmelser om kontrol med og rationalisering af de offentlige myndigheders udgifter?	Erhvervsstyrelsen	Dom	28.07.16
C-191/15	Verein für Konsumenteninformation 1 Skal spørgsmålet om, hvilken lov der finder anvendelse på et søgsmål med påstand om forbud som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser, afgøres på grundlag af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen), når søgsmålet er rettet mod ulovlige kontraktvilkår, der anvendes af en virksomhed med hjemsted i en medlemsstat, der i forbindelse med elektronisk handel indgår kontrakter med forbrugere med bopæl i andre medlemsstater, herunder i domstolslandet?	Justitsministeriet	Dom	28.07.16
Forenede sager C-20/15 P og C-21/15 P	Autogrill España mod Kommissionen (appel) Påstande: Den appellerede dom ophæves. Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes. Banco Santander og Santusa mod Kommissionen (appel) Påstande: Den appellerede dom ophæves. Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.	Energistyrelsen	GA	28.07.16

